

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Lenkou Loudovou ve věci

žalobce: JUDr. J. K., narozený dne X
Bytem X

proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
sídlem Křížová 25, 125 08 Praha 3

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 16. 4. 2022, č. j. X,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podanou Městskému soudu v Praze domáhal zrušení rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení (dále jen „žalovaná“ či „ČSSZ“) ze dne 16. 4. 2024, č. j. X (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž byly podle ust. § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), a § 88 odst. 8 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o organizaci a provádění sociálního zabezpečení“), zamítnuty námitky žalobce a bylo potvrzeno rozhodnutí České správy

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

sociálního zabezpečení jako správního orgánu I. stupně ze dne 13. 12. 2024, č. j. X (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“).

2. Prvostupňovým rozhodnutím byl žalobci podle ust. § 29 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“), přiznán starobní důchod od 19. 1. 2023 ve výši 20 399 Kč měsíčně, od červnové splátky důchodu v roce 2023 ve výši 21 176 Kč měsíčně a od 1. 1. 2024 ve výši 21 536 Kč měsíčně.

II. Žalobní body

3. Napadené rozhodnutí není po právu, neboť bylo vydáno na základě neúplně a nesprávně zjištěného skutkového stavu věci a z něj vyplývajícího právního stavu, a z tohoto důvodu je nezákonné a trpí neodstranitelnými vadami. Napadené rozhodnutí nezohledňuje výši doplatku na sociální a důchodové pojištění za rok 2022 ve výši 513 056 Kč, který žalobce zaplatil na účet ČSSZ dne 9. 8. 2023, neboť jde o peněžní plnění, jehož konkrétní výši za období před vznikem zákonného nároku na starobní důchod bylo možné určit až po zpracování přiznání k dani z příjmu fyzických osob podle zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, za zdaňovací období 2022. Žalovaná vadně určila výši starobního důchodu žalobce v závislosti na úhradách žalobce na sociálním pojištění. Žalovaná pro stanovení výše starobního důchodu žalobce vycházela z použití nesprávných koeficientů pro jeho výpočet.

III. Vyjádření žalované

4. Žalovaná ve vyjádření k žalobě shrnula rozhodné skutečnosti. Žalobce se mylně domnívá, že správní orgány nezohlednily doplatek na sociální a důchodové pojištění za rok 2022 ve výši 513 056 Kč, který žalobce zaplatil na účet ČSSZ dne 9. 8. 2023.
5. Žalobci byly pro stanovení nároku a výše starobního důchodu v jednotlivých letech výkonu samostatné výdělečné činnosti (za období od 1. 7. 1991 do 31. 12. 2021) hodnoceny vyměřovací základy ve výších, které si žalobce v souladu s uvedenými ustanoveními zákona sám určil, a jsou uvedeny v osobním listu osobním důchodového pojištění ze dne 13. 12. 2023. Jejich výši žalobce nerozporuje. Podle přehledu o příjmech a výdajích osob samostatně výdělečně činných (dále též „OSVČ“) za rok 2022 byl žalobci s ohledem na výši daňového základu v roce 2022 stanoven vyměřovací základ v maximální výši, která pro tento rok činí 1 867 728 Kč.
6. Sazba pojistného u osoby samostatně výdělečně činné účastné důchodového pojištění podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. d) bodu 1. zákona č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pojistném“), činí 29,2 % z vyměřovacího základu uvedeného v § 5b odst. 1 až 3, z toho 28 % na důchodové pojištění a 1,2 % na státní politiku zaměstnanosti. Vyměřovacímu základu ve výši 1 867 728 Kč u osoby samostatně výdělečně činné tedy odpovídá pojistné na důchodové pojištění ve výši 545 377 Kč. Na zálohách žalobce za rok 2022 zaplatil částku 32 351 Kč, doplatek činil 513 056 Kč, který žalobce uhradil dne 10. 8. 2023.
7. Žalobci byl proto hodnocen pro výši starobního důchodu vyměřovací základ pro rok 2022 ve výši 1 867 728 Kč.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

8. Tvrzení, že žalovaná pro stanovení výše starobního důchodu vycházela z nesprávných koeficientů pro jeho výpočet, žalobce nijak neupřesnil, proto žalovaná odkázala na zákonnou úpravu, ze které při výpočtu výše starobního důchodu vycházela.

IV. Obsah správního spisu

9. Žalobce požádal dne 18. 10. 2023 o přiznání starobního důchodu od data 19. 1. 2023.
10. ČSSZ prvostupňovým rozhodnutím ze dne 13. 12. 2023 přiznala žalobci od 19. 1. 2023 starobní důchod ve výši 20 399 Kč měsíčně. Podle § 67ca zákona o důchodovém pojištění pak od červnové splátky důchodu v roce 2023 zvýšila procentní výměru důchodu na 17 136 Kč měsíčně, celkem náleželo 21 176 Kč měsíčně. Podle nařízení vlády č. 286/2023 Sb. se od 1. 1. 2024 zvýšila základní výměra starobního důchodu na 4 400 Kč měsíčně, procentní výměra starobního důchodu se nezměnila, celkem náleželo 21 536 Kč měsíčně.
11. Žalobce podal námitky, namítal, že rozhodnutí bylo podle jeho názoru vydáno na základě nesprávně a neúplně zjištěného stavu, neboť nezohlednilo doplatek na sociální a důchodové pojištění za rok 2022 ve výši 513 056 Kč, který žalobce zaplatil dne 9. 8. 2023.
12. Žalovaná námitky zamítla a potvrdila prvostupňové rozhodnutí.
13. Žalovaná v napadeném rozhodnutí zdůraznila, že výše doplatku pojistného osoby samostatně výdělečně činné za určitý rok sama o sobě výpočet výše důchodu nijak neovlivňuje. Vyměřovacím základem pojištěnce je podle ustanovení § 16 odst. 3 věty první a druhé zákona o důchodovém pojištění za dobu po 31. prosinci 1995 vyměřovací základ pro stanovení pojistného podle zvláštního zákona a za dobu před 1. lednem 1996 hrubý výdělek stanovený pro účely důchodového zabezpečení podle předpisů platných před 1. lednem 1996. Vyměřovací základ pro stanovení pojistného a hrubý výdělek se považují za vyměřovací základ pojištěnce podle věty první nejdříve ode dne zaplacení pojistného, jde-li o pojištěnce, u nichž pro započtení doby pojištění před 1. lednem 1996 byla v předpisech platných před tímto dnem stanovena podmínka zaplacení pojistného, a o pojištěnce, u nichž pro započtení doby pojištění po 31. prosinci 1995 je v § 11 odst. 1 stanovena podmínka zaplacení pojistného; ustanovení § 11 odst. 2 věty druhé platí zde obdobně.
14. Zaplacení celého pojistného (tedy i případného doplatku) na sociální zabezpečení je podmínkou pro to, aby vyměřovací základ z předmětné samostatné výdělečně činnosti, stejně jako i samotná doba pojištění, vůbec mohl být pro výpočet výše důchodu započítán. Pro výpočet výše důchodu je však rozhodující určený vyměřovací základ. Účastníkovi řízení byl za samostatnou výdělečnou činnost v roce 2022 započítán vyměřovací základ ve výši 1 867 728 Kč. Vzhledem k tomu, že v předchozích letech měl účastník řízení výrazně nižší vyměřovací základy, kterým zřejmě odpovídaly i zálohy na pojistné placené účastníkem řízení v roce 2022, došlo ke vzniku velkého doplatku pojistného za rok 2022.
15. Vyměřovacím základem osoby samostatně výdělečně činné pro pojistné na důchodové pojištění a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti je podle ustanovení § 5b odst. 1 věty první zákona o pojistném částka určená touto osobou, která činí nejméně 50 % daňového základu před rokem 2024 a od roku 2024 55 % daňového základu; daňovým základem se pro účely tohoto zákona rozumí dílčí základ daně z příjmů ze samostatné

činnosti podle zákona o daních z příjmů, které jsou nebo by byly, pokud by podléhaly zdanění v České republice, předmětem daně z příjmů fyzických osob.

16. Sazba pojistného u osoby samostatně výdělečně činné účastné důchodového pojištění podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. d) bodu 1. zákona o pojistném činí 29,2 % z vyměřovacího základu uvedeného v § 5b odst. 1 až 3, z toho 28 % na důchodové pojištění a 1,2 % na státní politiku zaměstnanosti. Vyměřovacímu základu ve výši 1 867 728 Kč u osoby samostatně výdělečně činné tedy odpovídá pojistné ve výši 545 377 Kč jen na důchodové pojištění a státní politiku zaměstnanosti.
17. Podle § 28 zákona o důchodovém pojištění má pojištěnec nárok na starobní důchod, jestliže získal dobu pojištění a dosáhl stanoveného věku, popřípadě splňuje další podmínky stanovené tímto zákonem. Důchodový věk pojištěnce narozeného v roce 1959 činí 64 roků. Tohoto věku žalobce dosáhl dne 19. 1. 2023. Žalobce dosáhl důchodového věku po roce 2018, podle § 29 odst. 1 písm. k) téhož zákona činí potřebná doba pojištění alespoň 35 roků. Žalobce získal pro nárok a stanovení výše procentní výměry starobního důchodu doby pojištění a vyměřovací základy uvedené osobním listu důchodového pojištění, který je nedílnou součástí prvostupňového rozhodnutí. Žalobce získal celkem 16 902 dnů, tj. 46 roků a 112 dnů. Žalobce splnil podmínky pro přiznání starobního důchodu.
18. Podle § 33 odst. 2 zákona o důchodovém pojištění se výše procentní výměry starobního důchodu stanoví procentní sazbou z výpočtového základu podle doby pojištění získané do vzniku nároku na tento důchod a podle doby pojištění získané po vzniku nároku na tento důchod. Do doby pojištění získané do 18 let věku a po vzniku nároku na starobní důchod se nezahrnují náhradní doby pojištění. Podle ustanovení § 34 odst. 1 citovaného zákona výše procentní výměry starobního důchodu, na který vznikl nárok podle § 29 odst. 1 až 3, činí za každý celý rok doby pojištění získané do vzniku nároku na tento důchod 1,5 % výpočtového základu měsíčně. Do doby pojištění se pro účely předchozí věty započítávají náhradní doby pojištění pouze v rozsahu 80 %, s výjimkou náhradních dob pojištění za dobu účasti na pojištění osob uvedených v § 5 odst. 2 písm. c) a d) a v § 102 odst. 5 a obdobných dob podle předpisů platných před 1. lednem 1996; počet dnů náhradních dob pojištění stanovený podle části věty před středníkem se přitom zaokrouhluje na celé dny směrem nahoru.
19. Při stanovení výpočtového základu vycházela žalovaná z osobního vyměřovacího základu. Osobní vyměřovací základ určila souladu s § 16 zákona o důchodovém pojištění jako měsíční průměr úhrnu ročních vyměřovacích základů pojištěnce za rozhodné období, tj. kalendářní roky bezprostředně předcházející roku přiznání důchodu bez zahrnutí let před rokem 1986 (§ 18 odst. 4 citovaného zákona), v případě žalobce období let 1986-2022.
20. Roční vyměřovací základy byly přitom stanoveny jako součiny úhrnů vyměřovacích základů za jednotlivé kalendářní roky v rozhodném období a koeficientů nárůstu všeobecného vyměřovacího základu podle § 17 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění.
21. Podle § 16 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění je osobní vyměřovací základ měsíční průměr úhrnu ročních vyměřovacích základů pojištěnce za rozhodné období. Tento průměr se vypočte jako podíl součinu koeficientu 30,4167 a úhrnu ročních vyměřovacích základů za rozhodné období a počtu kalendářních dnů připadajících na rozhodné období;

- jsou-li v rozhodném období vyloučené doby, snižuje se o ně počet kalendářních dnů připadajících na rozhodné období. Vyměřovací základ žalobce činí 40 682 Kč.
22. Výpočtový základ se stanoví z osobního vyměřovacího základu zjištěného ve smyslu § 15 zákona o důchodovém pojištění. V období po roce 2014 se výpočtový základ stanoví z osobního vyměřovacího základu tak, že do částky první redukční hranice se počítá 100 %, z částky nad první redukční hranici do druhé redukční hranice se počítá 26 % a k částce nad druhou redukční hranici se nepřihlíží. V období po roce 2014 činí v kalendářním roce první redukční hranice 44 % průměrné mzdy a druhá redukční hranice činí 400 % průměrné mzdy. Částky redukčních hranic se zaokrouhlují na celé koruny nahoru. Za průměrnou mzdu se pro účely zákona o důchodovém pojištění považuje částka, která se vypočte jako součin všeobecného vyměřovacího základu za kalendářní rok, který o dva roky předchází kalendářnímu roku, pro který se průměrná mzda zjišťuje, a přepočítacího koeficientu pro úpravu tohoto všeobecného vyměřovacího základu; vypočtená částka se zaokrouhluje na celé koruny nahoru. Průměrná mzda stanovená pro kalendářní rok podle věty první však nesmí být nižší než průměrná mzda stanovená pro bezprostředně předcházející kalendářní rok.
23. Výše všeobecného vyměřovacího základu za rok 2021 činí 38 294 Kč. Přepočítací koeficient pro úpravu tohoto všeobecného vyměřovacího základu činí 1,0530. Průměrnou mzdou je tak částka 40 324 Kč. První redukční hranice činí 44 % průměrné mzdy, tj. 17 743 Kč. Druhá redukční hranice činí 400 % průměrné mzdy, tj. 161 296 Kč.
24. Z osobního vyměřovacího základu žalobce se do výpočtového základu plně započítává částka 17 743 Kč. Z částky od 17 744 do 40 682 se započítává 26 %, tj. 5 964,14 Kč. Výpočtový základ stanovený podle § 15 zákona o důchodovém pojištění tak činí 23 708 Kč. Výše procentní výměry starobního důchodu za 46 celých roků pojištění činí 69 % výpočtového základu, tj. 16 359 Kč. Celková výše starobního důchodu k požadovanému dni jeho přiznání, tj. k 19. 1. 2023, tak činí 20 399 Kč (4 040 + 16 359) měsíčně.
25. Podle § 67ca zákona o důchodovém pojištění se od červnové splátky důchodu v roce 2023 zvyšuje procentní výměra důchodu 2,3 % a 400 Kč na 17 136 Kč měsíčně, základní výměra důchodu se nemění a nadále náleží ve výši 4 040 Kč, celkem náleželo 21 176 Kč měsíčně.
26. Podle nařízení vlády č. 286/2023 Sb. se od 1. 1. 2024 zvýšila základní výměra starobního důchodu o 360 Kč na 4 400 Kč měsíčně, procentní výměra starobního důchodu se nezměnila a nadále náležela ve výši 17 136 Kč měsíčně, celkem náleží 21 536 Kč měsíčně.
27. K podstatě námitek účastníka řízení žalovaná v napadeném rozhodnutí uvedla, že zaplacení doplatku pojistného za samostatnou výdělečnou činnost v roce 2022 ve výši 513 056 Kč mu bylo v napadeném rozhodnutí zohledněno. Pokud by tento doplatek zaplacen nebyl, žádná doba pojištění, ani vyměřovací základ, za samostatnou výdělečnou činností v roce 2022 by započtena být nemohla. Účastníkovi řízení však bylo započteno 365 dnů doby pojištění a vyměřovací základ ve výši 1 867 728 Kč. Správně byly započteny veškeré další doložené doby pojištění a vyměřovací základy. Výše starobního důchodu účastníka řízení tak byla v prvostupňovém rozhodnutí stanovena správně.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

28. Městský soud v Praze přezkoumal dle § 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „ř. s.“) napadené rozhodnutí a jemu předcházející řízení v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů a vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Po zhodnocení uvedených skutečností dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.
29. Soud věc rozhodl bez nařízení jednání, neboť strany se na výzvu soudu ve smyslu § 51 odst. 1 ř. s. nevyjádřily.
30. V projednávané věci není sporné, že žalobce získal potřebnou dobu pojištění a splnil podmínky pro přiznání starobního důchodu. Žalobce získal celkem 16 902 dnů, tj. 46 roků a 112 dnů, do doby pojištění je zahrnutý též celý rok 2022.
31. Žalobce však namítal, že mu v napadeném rozhodnutí nebyl zohledněný doplatek pojistného na sociální a důchodové pojištění za rok 2022 ve výši 513 056 Kč. Tento argument žalobce vznesl již v námitkách proti prvostupňovému rozhodnutí, žalovaná detailně popsala, jakým vliv na výpočet důchodu mělo zaplacení doplatku, i jakým způsobem byl starobní důchod žalobci vypočten, žaloba však zůstala v obecné rovině, na vysvětlení žalované nijak nereaguje.
32. Soud tedy shrnuje relevantní právní úpravu a podstatné okolnosti případu žalobce.
33. Vyměřovacím základem osoby samostatně výdělečně činné pro pojistné na důchodové pojištění a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti je podle ustanovení § 5b odst. 1 věty první zákona o pojistném částka určená touto osobou, která činí nejméně 50 % daňového základu před rokem 2024 a od roku 2024 55 % daňového základu; daňovým základem se pro účely tohoto zákona rozumí dílčí základ daně z příjmů ze samostatné činnosti podle zákona o daních z příjmů, které jsou nebo by byly, pokud by podléhaly zdanění v České republice, předmětem daně z příjmů fyzických osob.
34. Podle § 5b odst. 2 písm. a) zákona o pojistném činí vyměřovací základ osoby samostatně výdělečně činné pro pojistné na důchodové pojištění a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti nejméně, vykonávala-li tato osoba v kalendářním roce jen hlavní samostatnou výdělečnou činnost, součin nejnižšího měsíčního vyměřovacího základu stanoveného podle § 14 odst. 5 věty první nebo druhé a platného pro kalendářní rok (tj. 25 % průměrné měsíční mzdy), za který se stanoví vyměřovací základ, a počtu kalendářních měsíců tohoto kalendářního roku, v nichž byla hlavní samostatná výdělečná činnost vykonávána aspoň po část kalendářního měsíce. Do tohoto počtu kalendářních měsíců se nezahrnují kalendářní měsíce, v nichž po celý kalendářní měsíc osoba samostatně výdělečně činná vykonávající hlavní samostatnou výdělečnou činnost měla nárok na výplatu nemocenského, peněžité pomoci v mateřství nebo dlouhodobého ošetrového z nemocenského pojištění osob samostatně výdělečně činných; kalendářním měsícem se pro účely části věty před středníkem rozumí i jeho část, po kterou osoba samostatně výdělečně činná vykonávala hlavní samostatnou výdělečnou činnost, pokud výkon této činnosti netrval po celý kalendářní měsíc.
35. Žalobci byly pro stanovení nároku a výše starobního důchodu v jednotlivých letech výkonu samostatné výdělečné činnosti (za období od 1. 7. 1991 do 31. 12. 2021) hodnoceny vyměřovací základy ve výších, které si žalobce v souladu s uvedenými ustanoveními zákona sám určil, a jsou uvedeny v osobním listu osobním důchodového pojištění ze dne 13. 12. 2023. Tyto částky žalobce nerozporuje.

36. Podle § 15a odst. 5 zákona o pojistném je maximálním vyměřovacím základem osoby samostatně výdělečně činné pro pojistné na důchodové pojištění a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti částka ve výši čtyřicetiosminásobku průměrné mzdy.
37. Podle přehledu o příjmech a výdajích OSVČ za rok 2022 byl žalobci s ohledem na výši daňového základu v roce 2022 stanoven vyměřovací základ v maximální výši, která pro tento rok činí 1 867 728 Kč.
38. Sazba pojistného u osoby samostatně výdělečně činné účastné důchodového pojištění podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. d) bodu 1. zákona o pojistném činí 29,2 % z vyměřovacího základu uvedeného v § 5b odst. 1 až 3, z toho 28 % na důchodové pojištění a 1,2 % na státní politiku zaměstnanosti. Vyměřovacímu základu ve výši 1 867 728 Kč u osoby samostatně výdělečně činné tedy odpovídá pojistné na důchodové pojištění ve výši 545 377 Kč. Na zálohách žalobce za rok 2022 zaplatil částku 32 351 Kč, doplatek činil 513 056 Kč, který žalobce uhradil dne 10. 8. 2023. Žalobci byl proto hodnocen pro výši starobního důchodu vyměřovací základ pro rok 2022 ve výši 1 867 728 Kč.
39. Při stanovení výpočtového základu vycházela žalovaná z osobního vyměřovacího základu. Osobní vyměřovací základ určila souladu s § 16 zákona o důchodovém pojištění jako měsíční průměr úhrnu ročních vyměřovacích základů pojištěnce za rozhodné období, tj. kalendářní roky bezprostředně předcházející roku přiznání důchodu bez zahrnutí let před rokem 1986 (§ 18 odst. 4 citovaného zákona), v případě žalobce období let 1986-2022.
40. Roční vyměřovací základy byly přitom stanoveny jako součiny úhrnů vyměřovacích základů za jednotlivé kalendářní roky v rozhodném období a koeficientů nárůstu všeobecného vyměřovacího základu podle § 17 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění.
41. Podle § 16 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění je osobní vyměřovací základ měsíční průměr úhrnu ročních vyměřovacích základů pojištěnce za rozhodné období. Tento průměr se vypočte jako podíl součinu koeficientu 30,4167 a úhrnu ročních vyměřovacích základů za rozhodné období a počtu kalendářních dnů připadajících na rozhodné období; jsou-li v rozhodném období vyloučené doby, snižuje se o ně počet kalendářních dnů připadajících na rozhodné období. Vyměřovací základ žalobce činí 40 682 Kč.
42. Výpočtový základ se stanoví z osobního vyměřovacího základu zjištěného ve smyslu § 15 zákona o důchodovém pojištění. Z osobního vyměřovacího základu žalobce se do výpočtového základu plně započítává částka 17 743 Kč. Z částky od 17 744 do 40 682 se započítává 26 %, tj. 5 964,14 Kč. Výpočtový základ stanovený podle § 15 zákona o důchodovém pojištění tak činí 23 708 Kč. Výše procentní výměry starobního důchodu za 46 celých roků pojištění činí 69 % výpočtového základu, tj. 16 359 Kč. Celková výše starobního důchodu k požadovanému dni jeho přiznání, tj. k 19. 1. 2023, tak činí 20 399 Kč (4 040 + 16 359) měsíčně.
43. Podle § 67ca zákona o důchodovém pojištění se od červnové splátky důchodu v roce 2023 zvyšuje procentní výměra důchodu 2,3 % a 400 Kč na 17 136 Kč měsíčně, základní výměra důchodu se nemění a nadále náleží ve výši 4 040 Kč, celkem náleželo 21 176 Kč měsíčně.
44. Podle nařízení vlády č. 286/2023 Sb. se od 1. 1. 2024 zvýšila základní výměra starobního důchodu o 360 Kč na 4 400 Kč měsíčně, procentní výměra starobního důchodu se nezměnila a nadále náležela ve výši 17 136 Kč měsíčně, celkem náleží 21 536 Kč měsíčně.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

45. Soud shrnuje, že z napadeného rozhodnutí vyplývá zcela jednoznačně, že doplatek ve výši 513 056 Kč správními orgány zohledněn byl. Z osobního listu důchodového pojištění je zřejmé, že žalobci je jako doba pojištění započítán celý rok 2022, a dále, že je vycházeno z vyměřovacího základu 1 867 728 Kč. Tyto informace jsou též v souladu s přehledem o příjmech a výdajích OSVČ za rok 2022, kdy vyměřovací základ ze samostatné činnosti je 1 867 728 Kč, úhrn zaplacených záloh 32 321 Kč, a doplatek tak činí 513 056 Kč.
46. Je tedy zřejmé, že správní orgán I. stupně při výpočtu starobního důchodu žalobce vycházel ze správných informací, jako doba pojištění byl započítán celý rok 2022 a za tento rok byl počítán vyměřovací základ 1 867 728 Kč v souladu s přehledem o příjmech a výdajích. Napadené rozhodnutí detailně osvětluje výpočet důchodu, žalobce na tento výpočet nereaguje, žalobce v podstatě v žalobě toliko zopakoval námitky proti prvostupňovému rozhodnutí. Soudu za této situace není zřejmé, v čem konkrétně s žalovanou nesouhlasí, v jakém ohledu podle žalobce pochybila. Žalobce má za to, že koeficienty použité správními orgány jsou chybné, neupřesňuje však které, ani z jakých důvodů. Soud při kontrole výpočtu starobního důchodu žalobce žádná pochybení nenalezl. Žalovaná na správně zjištěný skutkový stav aplikovala příslušná zákonná ustanovení a v souladu s nimi důchod žalobce vypočetla (v podrobnostech soud odkazuje na napadené rozhodnutí).
47. Žalovaná vysvětlila, že zaplacení celého pojistného (tedy i případného doplatku) na sociální zabezpečení je podmínkou pro to, aby vyměřovací základ z předmětné samostatné výdělečné činnosti, stejně jako i samotná doba pojištění, vůbec mohl být pro výpočet výše důchodu započítán. Pro výpočet výše důchodu je však rozhodující určený vyměřovací základ. Žalobci byl za samostatnou výdělečnou činnost v roce 2022 započítán vyměřovací základ ve výši 1 867 728 Kč, tedy ve výši maximální možné.
48. Na základě výše uvedeného lze shrnout, že žalobce se svými námitkami neuspěl, soud nezjistil ani žádné vady, ke kterým by měl přihlížet z úřední povinnosti. Ze všech shora uvedených důvodů soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji dle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
49. O náhradě nákladů řízení jeho účastníků soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce ve věci neměl úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovanému žádné náklady řízení nad rámec úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat

označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 17. prosince 2024

JUDr. Lenka Loudová v. r.

samosoudkyně